

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 142. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm3604/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Konventets Dage, som Necker havde været i den første National-Forsamling; og ligesom Neckers Hus den Gang var Samlingspladsen for de liberale Aristokrater og Genier, saaledes var nu Rolands Hus det for Girondisterne, som man maa kalde de aristokratiske Liberale og revolutionære Genier; og ligesom hist Madame Necker og hendes Datter Staël-Holstein havde ogsaa politisk spillet en Hovedrolle, saaledes spillede nu Madame Roland sin og var egentlig Partiets Sjæl.

Girondisterne var altsaa ret egentlig det revolutionære Dame-Parti, som syntes almægtigt, saa længe det var enigt med de røde Huer og med Dantons Graabødre, men maatte komme til at føle deres Afmagt, saa snart der indtraadte en Skilsmisse; og den Skilsmisse maatte indtræde, saa snart den fælles Fjende i Tuilleries forsvandt; thi om da end baade Danton, Robespierre og Marat vilde skaane Madame Roland og hendes Venner og lade dem nyde deres smaa Triumfer og søde Drømme, saa kunde de dog ikke; thi det hørte ogsaa til Girondisternes søde Drømme: at baade Jakobinere og Graabødre og Parisers-Pøbelen havde kun været Redskaber i deres Haand, Lejetropper, som de kunde afskedige, saa snart det grove Arbejde, hvortil man behøvede dem, var gjort, og Sejeren vunden; og det var Triumfen, de ventede: at det Frankrig, der havde gjenlydt af deres Pris som mageløse Talere og Skrivere, mens de sejerrig kæmpede mod Kongemagtens Skygge, dette Frankrig skulde, naar de kom til at staa for Styret, følge deres Ord som Orakelsprog.

Derfor paastod de, at vel var det Folket, det majestætiske Folk, der rejste sig den 10de Avgust, for at gjøre Ende paa alle Tuilleries Planer og de udvandrede Forhaabninger, men det var slet ikke Folket, men kun en Haandfuld Oprørere og Uhyrer, der sammenrottede sig i Septemberdagene, for at foregribe Domstolene, slukke deres Blodterst og vanære Frihedens hertige Sag.

Denne Paastand erklærede Bjerget naturligvis for grundfalsk og for et nedrigt Paafund til at sværte og undertrykke Folkets og Revolutionens rene og varmeste Venner; og ganske særlig var den vist nok ikke; men Girondisterne tænkte sagtens, de kunde paastaa det med en god Samvittighed, da baade Pétion, Brissot og Barbaroux, virksomme nok paa deres Vis den 10de Avgust, virkelig var fri for Del i Septembermordene.

(Jeronimus Pétion fra Chartres, Prokurator, National-Konventets første President, som Manuel fra Montargis foreslog, skulde bo i Tuillierne [og] have Vagt og Stilling omtrent som den amerikanske President; men Chabot og Tallien rejste sig derimod, og Gironden turde ikke understøtte Forslaget. — Barbaroux var en ung Marseillaner, som med et Par Hundrede Bysbørn kom til Paris først paa Sommeren 92, før at styrtede Regeringen; han blev en Yndling af Madame Roland, hjalp, hvad han kunde, til Oprøret den 20de Juni og den 10de Avgust, anklagede saa Jakobinerne for at ville gjøre Robespierre til Diktator, drømte sødt og vaagnede i Blod med Girondisterne. Robespierres anden Anklager og rette Avindsmand var imidlertid Louvet, en slibrig Romanskriver og Journalist fra Poitou, som heller ikke sparede Danton. Girondisternes Hovedtalere var imidlertid Guadet, Vergniaud og Isnard. — Guadet, Prokurator, født 1758 i en lille By St. Emilion i Guienne, var især berømt som Taler; men da man beskyldte Gironden for at have været i Ledtog med Dumouriez, og han væltede Beskyldningen tilbage paa Jakobinerne og Danton, sagde denne: «Aa! saa mig vil du anklage; du kjender ikke min Styrke!». Han blev henrettet i Bordeaux 15de Juni 94. [Sammenstødet] med Danton 20de April 93. — Vergniaud født i Limoges 1759, Prokurator, doven. — Maximin Isnard, en rig Kræmmeren fra Grasse i Provence, [tog altid] Munden fuld; han truede 27de Maj Paris med at sløjfes, hvis den

